בס"ד

בס"ד

גליון 40

דעם רבינ'ס מעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות

בלשה"ק ובאידיש

מַעֲשֶׂה מִבִּטָּחוֹן

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה,
און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

מַעֲשֶׂה מִבִּטָּחוֹן

– מֵרַבֵּנוּ נַחְמָן מִבְּרֶסְלֶב זיע"א –

שֶׁסִּפְּרָהּ בְּלֵיל ד' אֱלוּל תקס"ו לפ"ק

[זְמַן קָצֵר אַחֲרֵי שֶׁסִּפֵּר "**בְּקַיִץ שְׁנַת תקס"ו**", מַעֲשֶׂה א מֵ'אֲבֵדַת בַּת־מֶלֶךְ', מִ'סִּפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת'. (מַעֲשֶׂה מִבִּטָּחוֹן' הַזֶּה, אֵינוֹ נִכְלָל בְּתוֹךְ 'מַעֲשִׂיּוֹת הַגְּבוֹהִים' שֶׁל 'סִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת')].

[אות א] עָנָה וְאָמַר: 'עוֹד' סִפַּרְתִּי: 'מַעֲשֶׂה מִבִּטָּחוֹן' – וְזוֹ הִיא:

'מֶלֶךְ אֶחָד' אָמַר בְּלִבּוֹ: "מִי יִמְצָא [אָדָם כָּזֶה]**, שֶׁלֹּא יִהְיוּ לוֹ לִדְאֹג, יוֹתֵר מִמֶּנִּי, כִּי יֵשׁ לִי 'כָּל־טוּב', וַאֲנִי 'מֶלֶךְ וּמוֹשֵׁל'"!**

וְהָלַךְ לַחֲקֹר אַחַר זֶה! – וְהָיָה הוֹלֵךְ בַּלַּיְלָה, וְהָיָה עוֹמֵד אֲחוֹרֵי הַבָּתִּים, לְהַקְשִׁיב וְלִשְׁמֹעַ אֶת דִּבְרֵי הָעוֹלָם! – וְהָיָה שׁוֹמֵעַ דַּאֲגוֹת כָּל אֶחָד: "שֶׁזֶּה אֵינוֹ הוֹלֵךְ לוֹ כְּסֵדֶר בַּחֲנוּת"!

וְאַחַר־כָּךְ הָלַךְ לְבַיִת אַחֵר, וְשָׁמַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ דַּאֲגָה: "שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהַמְלְכוּת"! – וְכֵן שְׁאָר כָּל הַדַּאֲגוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

[אות ב] אַחַר כָּךְ הָלַךְ וְרָאָה 'בַּיִת אֶחָד נָמוּךְ' עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַקַּרְקַע, וְהַ'חַלּוֹנוֹת' לְמַטָּה סְמוּכִים מַמָּשׁ לָאָרֶץ, וְהַ'גַּג' נוֹפֵל וְנִשְׁבָּר!

וְרָאָה: "שֶׁשָּׁם יוֹשֵׁב אֶחָד, וּמְנַגֵּן עַל הַ'כִּנּוֹר', שֶׁצָּרִיךְ לְהַקְשִׁיב מְאֹד כְּדֵי לִשְׁמֹעַ אֶת הַקּוֹל; וְהוּא שָׂמֵחַ מְאֹד; וּ'קְדֵרָה עִם מַשְׁקֶה' עוֹמֶדֶת לְפָנָיו, וְהַ'מַּשְׁקֶה' הָיָה 'יַיִן', וּמַאֲכָלִים עוֹמְדִים לְפָנָיו; וְהוּא שָׂמֵחַ מְאֹד מָלֵא שִׂמְחָה, בְּלֹא דְּאָגָה כְּלָל".

הָלַךְ וְנִכְנַס לְתוֹךְ הַבַּיִת, וְשָׁאַל בִּשְׁלוֹמוֹ! – וֶהֱשִׁיבוֹ [בִּשְׁלוֹמוֹ]**! – וְרָאָה הַ'קְּדֵרָה עִם הַמַּשְׁקֶה' לְפָנָיו וְהַ'מִּינֵי־מַאֲכָלִים'! וְהוּא רַק מָלֵא שִׂמְחָה!**

וְכִבֵּד אֶת הַ'מֶּלֶךְ' לִשְׁתּוֹת! – וְשָׁתָה עִם הַ'מֶּלֶךְ'! – וְהָיָה הַ'מֶּלֶךְ' שׁוֹתֶה גַּם־כֵּן לְמַעַן הָ'אַהֲבָה'!

אַחַר כָּךְ שָׁכַב שָׁם הַ'מֶּלֶךְ' לִישׁוֹן! וְרָאָה: "שֶׁהוּא אַךְ שָׂמֵחַ, בְּלִי שׁוּם דְּאָגָה"!

*

וּבַבֹּקֶר: עָמַד הַ'מֶּלֶךְ'! – וְגַם הוּא עָמַד! – וְלִוָּה אֶת הַ'מֶּלֶךְ'! – וְשָׁאַל הַ'מֶּלֶךְ' אוֹתוֹ: "מֵאַיִן אַתָּה לוֹקֵחַ כָּל זֹאת"?!

וְהֵשִׁיב לוֹ: "אֲנִי יָכוֹל לְתַקֵּן כָּל תִּקּוּנֵי הַדְּבָרִים שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ (שֶׁקּוֹרִין: 'נַאפְּרִיוְוקֶעס')**; כִּי 'מְלָאכָה שְׁלֵמָה' אֵינִי יָכוֹל, רַק 'תִּקּוּנֵי הַדְּבָרִים' שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ; וַאֲנִי יוֹצֵא בַּבֹּקֶר, וַאֲנִי מְתַקֵּן אֵיזֶה דְּבָרִים; וּכְשֶׁאֲנִי מְקַבֵּץ מִזֶּה אֵיזֶה סַךְ 'חֲמִשָּׁה־שִׁשָּׁה זְהוּבִים', אֲנִי קוֹנֶה לִי כָּל אֵלּוּ הַדְּבָרִים שֶׁל 'אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה'"!**

*

כְּשֶׁשָּׁמַע הַ'מֶּלֶךְ' זֹאת, אָמַר בְּלִבּוֹ: "אֲקַלְקֵל לוֹ זֹאת"!

הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ', וְנָתַן 'כְּרוּז': "שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּהְיֶה לוֹ דָּבָר לְתַקֵּן, לֹא יִתֵּן לְשׁוּם אָדָם לְתַקֵּן; רַק יְתַקֵּן בְּעַצְמוֹ, אוֹ יִקְנֶה לוֹ הַדָּבָר הַזֶּה חֲדָשָׁה!

[אות ג] בַּבֹּקֶר: הָלַךְ לִשְׁאֹל אַחַר תִּקּוּנֵי הַדְּבָרִים! – וְאָמְרוּ לוֹ: "שֶׁגָּזַר הַ'מֶּלֶךְ': שֶׁלֹּא לִתֵּן לְשׁוּם אָדָם, לְתַקֵּן שׁוּם דָּבָר"! – וַיֵּרַע בְּעֵינָיו! אַךְ בָּטַח בְּהַשֵּׁם!

וְהָלַךְ, וְרָאָה: "'גְּבִיר אֶחָד' שֶׁחוֹטֵב עֵצִים"! – וְשָׁאַל אוֹתוֹ: "לָמָּה אַתָּה חוֹטֵב עֵצִים, הַאִם זֶה כְּבוֹדְךָ?! – אָמַר לוֹ: "חִזַּרְתִּי אַחַר אִישׁ שֶׁיַּחְטֹב עֵצִים, וְלֹא מָצָאתִי, וְהֻכְרַחְתִּי לַחְטֹב בְּעַצְמִי!

אָמַר לוֹ: "תֵּן לִי, וְאֶחְטֹב עִמְּךָ"! – וְחָטַב הָעֵצִים! – וְנָתַן לוֹ הַגְּבִיר זָהָב אֶחָד!

רָאָה: "שֶׁזֶּה טוֹב"! – וְהָלַךְ לַחְטֹב עוֹד עֵצִים! – עַד שֶׁקִּבֵּץ 'שִׁשָּׁה זְהָבִים', וְקָנָה שׁוּב כָּל הַסְּעֻדָּה! – (וּבְזֶה הַלָּשׁוֹן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל)**: "אוּן דִּי סְעוּדָה אִיז אַ סְעוּדָה"!** [וְהַסְּעֻדָּה הִיא סְעֻדָּה]**! – וְהָיָה שָׂמֵחַ!**

*

וְהַ'מֶּלֶךְ' הָלַךְ שׁוּב אַחֲרֵי חַלּוֹן בֵּיתוֹ לִרְאוֹת! – וְרָאָה: "שֶׁזֶּה יוֹשֵׁב, וְהַ'מַּשְׁקֶה' וְהַ'מַּאֲכָלִים' לְפָנָיו, וְהוּא שָׂמֵחַ מְאֹד!

הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ' וְנִכְנַס לְתוֹךְ הַבַּיִת, וְרָאָה כַּנַּ"ל! – וְשָׁכַב גַּם־כֵּן שָׁם כְּמוֹ הַלַּיְלָה הָרִאשׁוֹן!

וּבַבֹּקֶר: עָמַד הָאִישׁ וְלִוָּה אֶת הַ'מֶּלֶךְ'! – וְשָׁאַל לוֹ [הַמֶּלֶךְ]**: "מֵאַיִן אַתָּה לוֹקֵחַ זֹאת, כִּי זֶה צָרִיךְ לְהוֹצִיא עָלָיו מָמוֹן"?!**

וְהֵשִׁיב לוֹ: "דַּרְכִּי הָיָה, לְתַקֵּן כָּל הַדְּבָרִים שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ! וְאַחַר־כָּךְ גָּזַר הַמֶּלֶךְ: 'שֶׁלֹּא לִתֵּן עוֹד לְשׁוּם אָדָם לְתַקֵּן'! – וְחָטַבְתִּי עֵצִים, עַד שֶׁקִּבַּצְתִּי מָמוֹן לָזֶה כַּנַּ"ל"!

הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ' מֵאִתּוֹ, וְגָזַר: "שֶׁלֹּא לִתֵּן לְשׁוּם אָדָם לַחְטֹב עֵצִים"!

[אות ד] וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל הָאָדָם לַחְטֹב עֵצִים! – וְהֵשִׁיב לוֹ: "שֶׁגָּזַר הַ'מֶּלֶךְ' 'גְּזַר־דִּין': "שֶׁלֹּא לִתֵּן לְשׁוּם אָדָם לַחְטֹב עֵצִים"! – וַיֵּרַע בְּעֵינָיו, כִּי אֵין כֶּסֶף [לְהַסְּעֻדָּה]**! אַךְ בָּטַח בְּהַשֵּׁם!**

וְהָלַךְ, וְרָאָה אֶחָד: "מְנַקֶּה הַדִּיר"! – וְשָׁאַל אוֹתוֹ: "מִי אַתָּה שֶׁתְּנַקֶּה הַדִּיר"?! – הֵשִׁיב לוֹ: "חִזַּרְתִּי, וְלֹא מָצָאתִי מִי שֶׁיְּנַקֶּה לִי, וְהֻכְרַחְתִּי לְנַקּוֹת בְּעַצְמִי"!

אָמַר לוֹ: "תֵּן לִי, וַאֲנִי אֲנַקֶּה"! – עָמַד וְנִקָּה אוֹתָהּ, וְנָתַן לוֹ 'שְׁנֵי זְהוּבִים'!

הָלַךְ, וְנִקָּה עוֹד דִּירִים! – וְקִבֵּץ 'שִׁשָּׁה זְהוּבִים'! – וְקָנָה שׁוּב כָּל הַסְּעֻדָּה הַנַּ"ל! – וְהָלַךְ לְבֵיתוֹ! – וְהַסְּעֻדָּה הִיא סְעֻדָּה! – וְהָיָה שָׂמֵחַ מְאֹד!

*

הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ' שׁוּב לִרְאוֹת! – וְרָאָה שׁוּב כְּכָל הַנַּ"ל! – וְנִכְנַס לַבַּיִת כַּנַּ"ל! – וְאַחַר־כָּךְ בַּבֹּקֶר: לִוָּהוּ עוֹד אֶת הַ'מֶּלֶךְ'! – וְשָׁאַל אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ שׁוּב כַּנַּ"ל! – וְהֵשִׁיב לוֹ כָּל הַנַּ"ל!

הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ', וְגָזַר: "שֶׁלֹּא לִתֵּן לְשׁוּם אָדָם לְנַקּוֹת דִּיר"!

[אות ה] בַּבֹּקֶר: הָלַךְ הָאִישׁ לַחְזֹר 'לְנַקּוֹת דִּירִים', וְהֵשִׁיבוּ לוֹ: "שֶׁהַ'מֶּלֶךְ' גָּזַר עַל־זֶה, כַּנַּ"ל"!

הָלַךְ הָאִישׁ, וְהִשְׂכִּיר לְ'אִישׁ חַיִל', אֵצֶל הַ'מִּינִיסְטֶער' [קָצִין] שֶׁלּוֹקֵחַ 'חַיִל' לַ'מֶּלֶךְ'! – כִּי יֵשׁ 'חַיִל' שֶׁלּוֹקְחִים אוֹתָם בִּזְרוֹעַ, מַה שֶּׁמַּגִּיעַ לוֹ מֵהַמְּדִינָה; וְיֵשׁ 'חַיִל' שֶׁשּׂוֹכְרִים אוֹתָם!

וְהָלַךְ הוּא, וְהִשְׂכִּיר עַצְמוֹ לְ'אִישׁ חַיִל'! – וְהִתְנָה עִם הַ'מִּינִיסְטֶער': א) "שֶׁאֵינוֹ מַשְׂכִּיר עַצְמוֹ לְעוֹלָם, כִּי אִם לִזְמַן"! – ב) "וּבְכָל יוֹם וָיוֹם בַּבֹּקֶר, יִתֵּן לוֹ שְׂכָרוֹ"!

וְהַ'מִּינִיסְטֶער' הִלְבִּישׁ אוֹתוֹ תֵּכֶף, בְּ'בִגְדֵי אַנְשֵׁי חַיִל'! – וְתָלָה לוֹ 'חֶרֶב' בְּצִדּוֹ! – וְשָׁלַח אוֹתוֹ לְמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ!

אַחַר־כָּךְ לְעֵת־עֶרֶב: כְּשֶׁעָשָׂה כָּל פְּעֻלָּתוֹ, הִשְׁלִיךְ הַ'בְּגָדִים' [בִּגְדֵי אַנְשֵׁי חַיִל] מֵעָלָיו, וְקָנָה לוֹ כָּל הַסְּעֻדָּה הַנַּ"ל! – וְהָלַךְ לְבֵיתוֹ! – וְהַסְּעֻדָּה הִיא סְעֻדָּה! – וְהָיָה שָׂמֵחַ מְאֹד!

*

הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ' שׁוּב לִרְאוֹת, וְרָאָה: "שֶׁהַכֹּל מוּכָן לְפָנָיו, וְהוּא שָׂמֵחַ מְאֹד כַּנַּ"ל! – וְנִכְנַס לְבֵיתוֹ, וְשָׁכַב כַּנַּ"ל! – וְשָׁאַל אוֹתוֹ כַּנַּ"ל! – וְסִפֵּר לוֹ כְּכָל הַנַּ"ל!

*

הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ' וְקָרָא לְהַ'מִּינִיסְטֶער', וְצִוָּה עָלָיו: "שֶׁלֹּא יָרִים אֶת יָדוֹ לְשַׁלֵּם מֵהַקַּאסֶע [מֵהַקֻּפָּה] לְשׁוּם אָדָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם"!

[אות ו] בַּבֹּקֶר: הָלַךְ לַ'מִּינִיסְטֶער': "שֶׁיְּשַׁלֵּם לוֹ שְׂכָרוֹ עֲבוּר הַיּוֹם"! – וְלֹא רָצָה! – וְשָׁאַל לוֹ: "הֲלֹא הִתְנֵיתִי עִמְּךָ: שֶׁתְּשַׁלֵּם לִי בְּכָל יוֹם"?! – הֵשִׁיב לוֹ: "שֶׁהַמֶּלֶךְ גָּזַר: שֶׁלֹּא לְשַׁלֵּם לְשׁוּם אָדָם הַיּוֹם"! – וְכָל מַה שֶּׁטָּעַן עִמּוֹ לֹא הוֹעִיל!

וְהֵשִׁיב לוֹ [הַמִּינִיסְטֶער]: "מוּטָב, אֲשַׁלֵּם לְךָ מָחָר בְּעַד שְׁנֵי יָמִים, וְהַיּוֹם אִי־אֶפְשָׁר לְשַׁלֵּם לְךָ"!

*

מַה עָשָׂה?! – הָלַךְ וְשָׁבַר 'חֲתִיכָה' מֵהַ'חֶרֶב', וְתִקֵּן שָׁם 'עֵץ' בִּמְקוֹמָהּ, וְלֹא הָיָה נִרְאֶה וְנִכָּר מִבַּחוּץ כְּלָל! – וְהָלַךְ וְהִשְׁכִּין 'אוֹתָהּ הַחֲתִיכָה', וְקָנָה שׁוּב כָּל הַסְּעֻדָּה הַנַּ"ל! – וְהַסְּעֻדָּה הִיא סְעֻדָּה!

*

הָלַךְ שׁוּב הַ'מֶּלֶךְ', וְרָאָה: שֶׁהַשִּׂמְחָה בִּשְׁלֵמוּת כְּמִקֹּדֶם! – וְנִכְנַס שׁוּב לְבֵיתוֹ, וְשָׁכַב שָׁם כַּנַּ"ל, וְשָׁאַל אוֹתוֹ כַּנַּ"ל!

וְסִפֵּר לוֹ כְּכָל הַנַּ"ל: "שֶׁהֻכְרַח לִשְׁבֹּר הַ'לַּהַב שֶׁל הַחֶרֶב' מִן הַ'קַּתָּא' [נַרְתִּיק הַחֶרֶב]; וְהִשְׁכִּין אוֹתָהּ כְּדֵי לִקְנוֹת לוֹ 'צָרְכֵי הַסְּעֻדָּה'; וְאַחַר־כָּךְ כְּשֶׁאֲקַבֵּל מָעוֹת בְּעַד אוֹתוֹ הַיּוֹם, אֶפְדֶּה וַאֲתַקֵּן אֶת הַ'חֶרֶב'; וְלֹא יִהְיֶה נִכַּר כְּלָל, כִּי אֲנִי יָכוֹל לְתַקֵּן כָּל הַדְּבָרִים שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ, וְלֹא יַגִּיעַ שׁוּם הֶזֵּק לְהַ'מֶּלֶךְ'".

[אות ז] הָלַךְ הַ'מֶּלֶךְ' לְבֵיתוֹ, וְקָרָא אֶת הַ'מִּינִיסְטֶער', וְצִוָּה עָלָיו: "בַּאֲשֶׁר שֶׁיֵּשׁ [אֶחָד שֶׁהוּא] 'חַיָּב מִיתָה', בְּכֵן תִּקְרָא אוֹתוֹ הָ'אִישׁ חַיִל' שֶׁשָּׂכַרְתָּ שֶׁיִּהְיֶה 'אִישׁ חַיִל', וּתְצַוֶּה אוֹתוֹ דַּיְקָא: "שֶׁהוּא יַחְתֹּךְ רֹאשׁוֹ שֶׁל הַ'חַיָּב מִיתָה'"!

הָלַךְ הַ'מִּינִיסְטֶער' וְעָשָׂה כֵּן, וְקָרָא אוֹתוֹ, וּבָא לִפְנֵי הַ'מֶּלֶךְ'!

וְהַ'מֶּלֶךְ' צִוָּה: "שֶׁיִּתְאַסְּפוּ כָּל הַ'שָּׂרִים' – כְּדֵי לִרְאוֹת הַשְּׂחוֹק הַזֶּה, שֶׁנִּמְצָא אִישׁ שֶׁנָּעַץ 'חֲתִיכַת עֵץ' בִּמְקוֹם הַחֶרֶב"!

*

וְהוּא בָּא לִפְנֵי הַ'מֶּלֶךְ', וַיִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו, וְשָׁאַל לוֹ: "אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! עַל מַה נִקְרֵאתִי"?! – אָמַר לוֹ: "כְּדֵי לַחְתֹּךְ הָרֹאשׁ שֶׁל הַ'חַיָּב מִיתָה'"!

הֵשִׁיב לוֹ וְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו: "בַּאֲשֶׁר שֶׁמֵּעוֹלָם לֹא שָׁפַךְ דָּם, בְּכֵן יִקְרָא אַחֵר לָזֶה"! – וְהַמֶּלֶךְ הֵשִׁיב לוֹ: "שֶׁהוּא דַּוְקָא מֻכְרָח עַתָּה לִשְׁפֹּךְ דָּמוֹ"!

אָמַר לַ'מֶּלֶךְ': "וְכִי יֵשׁ 'פְּסַק בָּרוּר' עַל זֶה? – אוּלַי אֵין הַ'דִּין' בָּרוּר, שֶׁהוּא 'חַיָּב מִיתָה'? – וַאֲנִי לֹא שָׁפַכְתִּי דָּם מֵעוֹלָם – מִכָּל־שֶׁכֵּן שֶׁאֶשְׁפֹּךְ דָּם, שֶׁאֵינוֹ בָּרוּר אִם הוּא 'חַיָּב מִיתָה'!

הֵשִׁיב לוֹ הַ'מֶּלֶךְ': "בְּוַדַּאי הַדִּין בָּרוּר שֶׁ'חַיָּב מִיתָה' – כִּי בְּוַדַּאי יֵשׁ 'פְּסַק' עַל זֶה (שֶׁקּוֹרִין: 'דֶעקְרִיט')! וְעַתָּה, מֻכְרָח שֶׁאַתָּה דַּוְקָא תִּשְׁפֹּךְ דָּמוֹ"!

*

רָאָה: "שֶׁאִי־אֶפְשָׁר לִפְעֹל אֵצֶל הַ'מֶּלֶךְ'"! – פָּנָה עַצְמוֹ אֶל הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר: "אֵ־ל שַׁ־דַּ־י, אֲנִי לֹא שָׁפַכְתִּי דָּם מֵעוֹלָם, וּבְאִם זֶה הָאִישׁ אֵינוֹ 'חַיָּב מִיתָה', יִהְיֶה נַעֲשָׂה מֵהַ'בַּרְזֶל', 'עֵץ'"!

וְחָטַף הַ'חֶרֶב', וּשְׁלָפָהּ מִ'תַּעְרָהּ' [נַרְתִּיקָהּ], וְרָאוּ הַכֹּל: "שֶׁהוּא 'עֵץ'"! – וְנַעֲשָׂה שָׁם 'שְׂחוֹק גָּדוֹל'!

רָאָה הַ'מֶּלֶךְ': "שֶׁהוּא 'אִישׁ נָאֶה' כָּזֶה"! – וּפְטָרוֹ לְשָׁלוֹם!

דעם רבינ'ס מעשיות

שם ______________________

טלפון ______________________

עיר ______________________

מבחן על מעשה מבטחון

א. מתי סיפר רבינו הקדוש המעשה מבטחון?
- ❑ למחרת מד' אלול תקס"ו
- ❑ ליל ד' אלול תקס"ו
- ❑ ליל ד' אלול תקס"ז

ב. מה אמר המלך בלבו?
- ❑ מי ימצא שיהיה יותר חזק ממני
- ❑ מי ימצא שיהיה ארמון יותר יפה משלי
- ❑ מי ימצא שלא יהיו לו לדאוג יותר ממני

ג. מה שמע המלך מאחורי הבתים של אנשים?
- ❑ דאגות של כל אחד ואחד
- ❑ שאנשים עסוקים בעבודתם כל היום
- ❑ שכל האנשים שמחים ומאושרים

ד. איך היה נראה הבית הנמוך שראה המלך אח"כ?
- ❑ החלונות סמוכים לארץ ממש
- ❑ הגג נופל ונשבר
- ❑ שתי התשובות נכונות

ה. מה ראה המלך בתוך הבית הנמוך הזה?
- ❑ שיושב שם איש שהוא תמיד בדאגות ובעצבות
- ❑ שיושב שם איש שהוא מנגן בחליל והוא שמח
- ❑ שיושב שם איש שמנגן בכינור והוא שמח מאוד

ו. מה היה עומד שם לפני האיש?
- ❑ מים ולחם
- ❑ יין ומיני מאכלים
- ❑ מים בלבד

ז. מה עשה המלך כשראה כל זה?
- ❑ נכנס לתוך הבית ושאל בשלומו
- ❑ המשיך ללכת בדרכו
- ❑ ישב מעל הבית לשמוע הכל, ולא נכנס כלל

ח. מה ענה האיש למלך מהיכן הוא לוקח את כל זה?
- ❑ הוא גונב כל יום חמשה ששה זהובים וקונה לו סעודה
- ❑ הוא לוקח הלוואות חמשה ששה זהובים וקונה לו סעודה
- ❑ שהוא מתקן דברים שהתקלקלו והוא מקבץ חמשה ששה זהובים וקונה לו סעודה

ט. מה עשה המלך בשביל לקלקל לו, כששמע זאת?
- ❑ נתן כרוז, שלא ישלמו באותו יום לבעלי מלאכה
- ❑ נתן כרוז, שלא יתנו לאדם לתקן תיקונים, או לתקן בעצמו או שיקנו חדשה
- ❑ שתי התשובות נכונות

י. מה עשה האיש כששמע על הכרוז של המלך?
- ❑ נתעצב מאוד וחזר לביתו ומצא ליד ביתו ששה זהובים
- ❑ צעק לעבר ביתו של המלך, על מה עשה לו כך, והמלך נתן לו ששה זהובים
- ❑ הורע בעיניו, אך בטח בה', וה' עזרו שמצא אצל מי לחטוב עצים עד שקיבץ ששה זהובים

יא. מה הלשון שרבינו אמר על הסעודה של האיש הזה?
- ❑ און די סעודה איז געווען א קליין סעודה'לע
- ❑ און די סעודה איז געווען א סעודה
- ❑ און די סעודה אין געווען גאר גוט

יב. מה עשה המלך אחרי ששמע שלמחרת היה לאיש הזה גם כן סעודה?
- ❑ גזר שאסור למכור כלל המיני מאכלים והיין שהיה בסעודה
- ❑ גזר שלא יתנו לשום אדם לחטוב עצים
- ❑ התייאש מהאיש הזה והניח לו

יג. מה עשה המלך כששמע שהאיש ניקה דירים וקנה סעודה?
- ❑ נתן כרוז, שלא ישלמו באותו יום לבעלי מלאכה
- ❑ גזר שלא יתנו לשום אדם לנקות דיר
- ❑ התייאש לו מהאיש הזה והניח לו

יד. מה עשה המלך כששמע שהאיש הזה השכיר עצמו לחיל אצל המיניסטער?
- ❑ צוה להמיניסטער שלא ישלם לשום אדם באותו היום
- ❑ צוה להמיניסטער שלא ישלם כלל לשום אדם אף פעם
- ❑ התייאש לו ממנו והניח לו

טו. מה עשה האיש הזה למחרת כששמע מהמיניסטער שאינו רוצה לשלם לו?
- ❑ שבר חתיכה מהחרב ותיקן שם עץ במקומו, והשכין אותה החתיכה וקנה שוב כל הסעודה
- ❑ חזר לתקן דברים שנשברו
- ❑ התייאש וחזר לביתו ריק

טז. מה צוה המלך להמיניסטער?
- ❑ שאחד מהחיילים יחתוך הראש של החייב מיתה
- ❑ שהאיש הזה הוא יחתוך הראש של החייב מיתה
- ❑ שישלח את האיש הזה מלהיות חייל אצלו

יז. מה אמר האיש להשם יתברך כשראה שא"א לפעול אצל המלך?
- ❑ שלא שפכתי דם מעולם ויעשה נס שהחייב מיתה ימות מעצמו
- ❑ שלא שפכתי דם מעולם ויעשה נס שהצוואר של החייב מיתה יהפוך לשיש
- ❑ שלא שפכתי דם מעולם ובאם האיש אינו חייב מיתה יהיו נעשה מהברזל עץ

יח. מה עשה המלך לאיש כשראה שהוא איש נאה כזה?
- ❑ אסר אותו בבית אסורים
- ❑ עשה אותו מיניסטער מעל כולם
- ❑ פטרו לשלום

ונעשה שם צחוק גדול - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתינו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לשלוח תשובות לפקס 1532651961 או ל: L3233287@gmail.com

דִי מַעֲשֶׂה פוּן בִּטָחוֹן

- פוּן רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסְלֶב זיע״א -

עֶר הָאט דָאס דֶערְצֵיילְט: לֵיל ד׳ אֱלוּל שְׁנַת תקס״ו

[אַ קוּרְצֶע צַייט נָאכְן דֶערְצֵיילְן ״אִין זוּמֶער שְׁנַת תקס״ו״, דִי עֶרְשְׁטֶע מַעֲשֶׂה ׳אֲבֵידַת בַּת־מֶלֶךְ׳, פוּן ׳סִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׳. (דִי דָאזִיגֶע ׳מַעֲשֶׂה מִבִּטָחוֹן׳ אִיז נִישְׁט אַרַיינְגֶערֶעכְנְט אִין דִי ׳גָאר־הוֹיכֶע׳ ׳סִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׳)].

[אוֹת א] רַבֵּינוּ זַ״ל הָאט זִיךְ אָנְגֶערוּפְן אוּן גֶעזָאגְט: ׳נָאךְ הָאבּ אִיךְ דֶערְצֵיילְט: אַ ׳מַעֲשֶׂה פוּן בִּטָחוֹן׳ - אוּן דָאס אִיז דִי מַעֲשֶׂה:

אַמָאל אִיז גֶעוֶוען אַ ׳מֶלֶךְ׳! - הָאט עֶר זִיךְ גֶעטְרַאכְט: ״וֶוער קֶען טְרֶעפְן אַזַא מֶענְטְשׁ, וָואס הָאט נִישְׁט קַיין שׁוּם ׳דַאֲגָה׳ אוּן קַיין שׁוּם ׳יִסוּרִים׳, חוּץ מִיר; וַוייל אִיךְ הָאבּ אַלֶעס גוּטְס, אוּן קֶענִיג אוּן גֶעוֶועלְטִיג אוֹיף דֶער וֶועלְט״!

אִיז עֶר דָאס אַלֵיין גֶעגַאנְגֶען נָאכְפָארְשְׁטְן! - עֶר פְלֶעגְט גֵיין בַּיינַאכְט, אוּן הָאט זִיךְ גֶעשְׁטֶעלְט אוּנְטֶער דִי הַייזֶער, זִיךְ צוּהֶערְן צוּ דִי רֵייד פוּן דִי וֶועלְט! - הָאט עֶר גֶעהֶערְט דִי זָארְג פוּן יֶעדְן בַּאזוּנְדֶער: ״אַז דֶעם פִירְט זִיךְ נִישְׁט כְּסֵדֶר אִין גֶעשֶׁעפְט״!

דֶערְנָאךְ אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען צוּ אַ אַנְדֶער שְׁטוּבּ, הָאט עֶר גֶעהֶערְט אַז יֶענֶער הָאט אַ זָארְג: ״אַז עֶר דַארְף אָנְקוּמֶען צוּ דֶער מַלְכוּת״! - אוּן אַזוֹי הָאט עֶר גֶעהֶערְט אַנְדֶערֶע זָארְג פוּן יֶעדְן בַּאזוּנְדֶער!

[אוֹת ב] דֶערְנָאךְ אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען; הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: אַ ׳נִידְרִיג שְׁטִיבֶּעלֶע׳ שְׁטֵייט אִין דֶער עֶרְד - אוּן דִי ׳פֶענְסְטֶער׳ זֶענֶען אוּנְטְן, מַמָּשׁ נָאנְט צוּ דִי עֶרְד - אוּן דֶער ׳דַאךְ׳ אִיז צוּבְּרָאכְן אוּן פַאלְט אַיין!

אוּן עֶר הָאט גֶעזֶעהְן: ״אַז דָארְט זִיצְט אֵיינֶער, אוּן שְׁפִּילְט אוֹיף אַ ׳פִידֶעלֶע׳, וָואס מֶען דַארְף זִיךְ זֵייעֶר צוּהֶערְן כְּדֵי מְ׳זָאל קֶענֶען הֶערְן דָאס קוֹל; אוּן עֶר אִיז זֵייעֶר פְרֵייְלֶעךְ; אוּן אַ ׳טָאפּ מִיט מַשְׁקֶה׳ שְׁטֵייט פַאר אִים, אוּן דִי ׳מַשְׁקֶה׳ אִיז גֶעוֶוען ׳וַויין׳, אוּן ׳מַאֲכָלִים׳ שְׁטֵייעֶן פַאר אִים; אוּן עֶר אִיז זֵייעֶר פְרֵייְלֶעךְ, פוּל מִיט שִׂמְחָה, אָן קַיין שׁוּם זָארְג״!

אִיז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען אִין שְׁטוּבּ אַרַיין, אוּן עֶר הָאט גֶעפְרֶעגְט אִין זַיין ׳שָׁלוֹם׳ [בַּאגְרִיסְט]! - הָאט עֶר אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט [צוּרִיק בַּאגְרִיסְט]! - אוּן דֶער ׳מֶלֶךְ׳ הָאט גֶעזֶעהְן: דֶעם ׳טָאפּ מַשְׁקֶה׳ מִיט דִי ׳מַאֲכָלִים׳ שְׁטֵייעֶן פַאר אִים! אוּן עֶר אִיז נָאר פוּל מִיט שִׂמְחָה!

הָאט עֶר מְכַבֵּד גֶעוֶוען דֶעם ׳מֶלֶךְ׳, עֶר זָאל אוֹיךְ טְרִינְקֶען! - אוּן עֶר [דֶער ׳מֶלֶךְ׳] הָאט [טַאקֶע] אוֹיךְ גֶעטְרוּנְקֶען מַחֲמַת ׳לִיבְּשַׁאפְט׳!

דֶערְנָאךְ הָאט זִיךְ דֶער ׳מֶלֶךְ׳ דָארְט גֶעלֵייגְט שְׁלָאפְן! - אוּן עֶר הָאט גֶעזֶעהְן: ״אַז עֶר אִיז נָאר פְרֵייְלֶעךְ, אָן קַיין שׁוּם זָארְג״!

*

אִינְדֶערְפְרִי: אִיז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ אוֹיפְגֶעשְׁטַאנֶען! - אוּן ׳עֶר׳ אִיז אוֹיךְ אוֹיפְגֶעשְׁטַאנֶען! - אוּן עֶר הָאט בַּאגְלֵייט דֶעם ׳מֶלֶךְ׳! - הָאט אִים דֶער ׳מֶלֶךְ׳ גֶעפְרֶעגְט: ״פוּן וואוּ נֶעמְסְטוּ דָאס אַלֶעס״?!

הָאט עֶר אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט: ״אִיךְ קֶען פַארֶערְכְטְן אַלֶע זַאכְן וָואס זֵיי וֶוערְן קַאלְיֶע (מְ׳רוּפְט דָאס: ׳נַאפְּרְיוּקֶעס׳); קַיין ׳גַאנְצֶע מְלָאכָה׳ קֶען אִיךְ נִישְׁט, נָאר צוּ פַארֶערְכְטְן זַאכְן וָואס וֶוערְן קַאלְיֶע; אוּן אִיךְ גֵיי מִיר אַרוֹיס אַלֶע אִינְדֶערְפְרִי, אוּן פַארֶערְכְט עֶטְלִיכֶע זַאכְן; אוּן אַז אִיךְ זַאמְל זִיךְ צוּזַאם דֶערְפוּן, ׳פִינֶעף־זֶעקְס גִילְדְן׳, קוֹיף אִיךְ מִיר דִי דָאזִיגֶע אַלֶע זַאכְן פוּן ׳עֶסְן אוּן טְרִינְקֶען׳״!

*

אַז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ הָאט דָאס גֶעהֶערְט, הָאט עֶר זִיךְ גֶעטְרַאכְט: ״אִיךְ וֶועל אִים דָאס קַאלְיֶע מַאכְן״!

אִיז גֶעגַאנְגֶען דֶער ׳מֶלֶךְ׳, אוּן הָאט אוֹיסְגֶערוּפְן אַ ׳כְּרוּז׳: ״אַז וֶוער סְ׳וֶועט הָאבְן עֶפֶּעס אַ זַאךְ צוּ פַארֶערְכְטְן, זָאל עֶר דָאס נִישְׁט גֶעבְן פַאר קַיין שׁוּם מֶענְטְשׁ; נָאר עֶר זָאל דָאס אַלֵיין פַארֶערְכְטְן, אָדֶער עֶר זָאל זִיךְ קוֹיפְן אַ נֵייעֶ זַאךְ״!

[אוֹת ג] אִינְדֶערְפְרִי: אִיז זִיךְ דֶער מֶענְטְשׁ גֶעגַאנְגֶען נָאכְפְרֶעגְן אוֹיף זַאכְן צוּ פַארֶערְכְטְן! - הָאט מֶען אִים גֶעזָאגְט: ״אַז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ הָאט גוֹזֵר גֶעוֶוען: אַז מְ׳זָאל נִישְׁט גֶעבְן פַאר קַיין שׁוּם מֶענְטְשׁ, צוּ פַארֶערְכְטְן קַיין שׁוּם זַאךְ״! - אִיז אִים גֶעוָוארְן שְׁלֶעכְט פַאר זַיינֶע אוֹיגְן! נָאר עֶר הָאט זִיךְ פַארְזִיכֶערְט אִין הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ!

אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען, הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: ״אַ ׳גְבִיר׳ הַאקְט הָאלְץ״! - הָאט עֶר אִים גֶעפְרֶעגְט: ״פַארְוָואס הַאקְסְטוּ הָאלְץ, אִיז דָאס דֶען דַיין כָּבוֹד״?! - הָאט עֶר אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט: ״אִיךְ הָאבּ גֶעזוּכְט אַ מֶענְטְשׁ עֶר זָאל מִיר הַאקְן דָאס הָאלְץ, הָאבּ אִיךְ נִישְׁט גֶעטְרָאפְן, הָאבּ אִיךְ גֶעמוּזְט אַלֵיין הַאקְן״!

הָאט עֶר אִים גֶעזָאגְט: ״גֶעבּ מִיר, וֶועל אִיךְ הַאקְן״! - הָאט עֶר זִיךְ אַנִידֶערְגֶעשְׁטֶעלְט אוּן הָאט צוּהַאקְט דָאס הָאלְץ! - אוּן דֶער גְבִיר הָאט אִים גֶעגֶעבְן דֶערְפַאר אַ ׳גִילְדְן׳!

הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: ״אַז דָאס אִיז גוּט״! - אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען הַאקְן נָאךְ הָאלְץ! - בִּיז עֶר הָאט אַייְנְגֶעזַאמְלְט ׳זֶעקְס גִילְדְן׳! - אוּן עֶר הָאט נָאכְאַמָאל גֶעקוֹיפְט דִי גַאנְצֶע [אוֹיבְּנְדֶערְמַאנְטֶע] סְעוּדָה! - אוּן דִי סְעוּדָה אִיז אַ סְעוּדָה! - אוּן עֶר אִיז גֶעוֶוען זֵייעֶר פְרֵייְלֶעךְ!

*

אוּן דֶער ׳מֶלֶךְ׳ אִיז נָאכְאַמָאל גֶעגַאנְגֶען זֶעהְן אוּנְטֶער זַיינֶע פֶענְסְטֶער! – הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: ״אַז עֶר זִיצְט, אוּן דִי ׳מַשְׁקֶה׳ אוּן דִי ׳מַאֲכָלִים׳ שְׁטֵייעֶן פַאר אִים, אוּן עֶר אִיז זֵייעֶר פְרֵיילֶעךְ״!

אִיז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען אִין שְׁטוּבּ אַרַיין, אוּן הָאט דָאס אַלֶעס גֶעזֶעהְן! – אוּן עֶר הָאט זִיךְ דָארְט גֶעלֵייגְט שְׁלָאפְן אַזוֹי־וִוי דִי עֶרְשְׁטֶע נַאכְט!

אִינְדֶערְפְרִי: אִיז דֶער מֶענְטְשׁ אוֹיפְגֶעשְׁטַאנֶען אוּן הָאט בַּאגְלֵייט דֶעם ׳מֶלֶךְ׳! – הָאט אִים דֶער ׳מֶלֶךְ׳ גֶעפְרֶעגְט: ״פוּן וואוּ נֶעמְסְטוּ דָאס אַלֶעס, וַוייל דָאס קָאסְט דָאךְ גֶעלְט״?!

הָאט עֶר אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט: ״מַיין שְׁטֵייגֶער אִיז גֶעוֶועןְ, צוּ פַארֶערְבְּטְן אַלֶע זַאכְן וָואס וֶוערְן קַאלְיֶע! דֶערְנָאךְ הָאט דֶער ׳מֶלֶךְ׳ גוֹזֵר גֶעוֶוען: ׳אַז מְ׳זָאל מֶער נִישְׁט גֶעבְּן פַאר קַיין שוּם מֶענְטְשׁ, צוּ פַארֶערְבְּטְן קַיין שוּם זַאךְ׳! – בִּין אִיךְ גֶעגַאנְגֶען אוּן אִיךְ הָאבּ גֶעהַאקְט הָאלְץ, בִּיז אִיךְ הָאבּ אַיינְגֶעזַאמְלְט גֶעלְט פַאר דִי סְעוּדָה״!

אִיז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ אַוֶועקְגֶעגַאנְגֶען פוּן אִים, אוּן הָאט גוֹזֵר גֶעוֶוען: ״אַז מְ׳זָאל נִישְׁט גֶעבְּן פַאר קַיין שוּם מֶענְטְשׁ צוּ הַאקְן הָאלְץ״!

[אוֹת ד] אַזוֹי־וִוי עֶר קוּמְט נָאכְאַמָאל צוּ יֶענֶעם מֶענְטְשׁ צוּ הַאקְן הָאלְץ! – הָאט אִים יֶענֶער גֶעעֶנְטְפֶערְט: ״אַז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ הָאט גוֹזֵר גֶעוֶוען: אַז מְ׳זָאל נִישְׁט גֶעבְּן פַאר קַיין שוּם מֶענְטְשׁ צוּ הַאקְן הָאלְץ״! – אִיז אִים גֶעוָוארְן שְׁלֶעכְט פַאר זַיינֶע אוֹיגְן, וַוייל סְ׳אִיז נִישְׁט דָא קַיין גֶעלְט פַאר דִי סְעוּדָה! נָאר עֶר הָאט זִיךְ פַארְזִיכֶערְט אִין הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ!

אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען, הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: ״אֵיינֶער רֵיינִיגְט אַ שְׁטַאל״! – הָאט עֶר אִים גֶעפְרֶעגְט: ״וֶועסְט בִּיזְטוּ אַז דוּ זָאלְסְט רֵיינִיגְן אַ שְׁטַאל״?! – הָאט עֶר אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט: ״אִיךְ הָאבּ אַרוּמְגֶעזוּכְט, אוּן נִישְׁט גֶעפִינֶען וֶוער סְ׳זָאל מִיר רֵיינִיגְן, הָאבּ אִיךְ גֶעמוּזְט אַלֵיין רֵיינִיגְן״!

הָאט עֶר אִים גֶעזָאגְט: ״גֶעבּ מִיר, אוּן אִיךְ וֶועל דִיר רֵיינִיגְן״! – הָאט עֶר זִיךְ אַנִידֶערְגֶעשְׁטֶעלְט, אוּן הָאט אוֹיסְגֶערֵיינִיגְט דֶעם שְׁטַאל! – אוּן עֶר הָאט אִים גֶעגֶעבְּן דֶערְפַאר ׳צְוֵויי גִילְדְן׳!

אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט גֶערֵיינִיגְט נָאךְ שְׁטַאלְן! – אוּן הָאט אַיינְגֶעזַאמְלְט ׳זֶעקְס גִילְדְן׳! – אוּן עֶר הָאט נָאכְאַמָאל גֶעקוֹיפְט דִי גַאנְצֶע [אוֹיבְּנְדֶערְמַאנְטֶע] סְעוּדָה! – אוּן עֶר אִיז אַהֵיימְגֶעגַאנְגֶען! – אוּן דִי סְעוּדָה אִיז אַ סְעוּדָה! – אוּן עֶר אִיז גֶעוֶוען זֵייעֶר פְרֵיילֶעךְ!

*

אוּן דֶער ׳מֶלֶךְ׳ אִיז ווִידֶער גֶעגַאנְגֶען זֶעהְן! – הָאט עֶר ווִידֶער גֶעזֶעהְן דָאס אַלֶעס! – אוּן אִיז אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען אִין שְׁטוּבּ אַרַיין אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר!

דֶערְנָאךְ אִינְדֶערְפְרִי: הָאט עֶר ווִידֶער בַּאגְלֵייט דֶעם ׳מֶלֶךְ׳! – הָאט אִים דֶער ׳מֶלֶךְ׳ ווִידֶער גֶעפְרֶעגְט אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר! – הָאט עֶר אִים דֶערְצֵיילְט דִי גַאנְצֶע מַעֲשֶׂה!

אִיז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט גוֹזֵר גֶעוֶוען: ״אַז מְ׳זָאל נִישְׁט גֶעבְּן פַאר קַיין שוּם מֶענְטְשׁ, צוּ רֵיינִיגְן קַיין שְׁטַאלְן״!

[אוֹת ה] אִינְדֶערְפְרִי: אִיז דֶער מֶענְטְשׁ גֶעגַאנְגֶען זוּכְן צוּ ׳רֵיינִיגְן שְׁטַאלְן׳! – הָאט מֶען אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט: ״אַז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ הָאט גוֹזֵר גֶעוֶוען: אַז מְ׳זָאל נִישְׁט גֶעבְּן פַאר קַיין שוּם מֶענְטְשׁ צוּ רֵיינִיגְן שְׁטַאלְן״!

אִיז דֶער מֶענְטְשׁ גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט זִיךְ פַארְדִינְגֶען פַאר אַ ׳סָאלְדַאט׳, בַּיי דֶעם ׳מִינִיסְטֶער׳ וָואס נֶעמְט ׳סָאלְדַאטְן׳ צוּם ׳מֶלֶךְ׳! – וַוייל סְ׳אִיז פַארְהַאן ׳סָאלְדַאטְן׳ וָואס מֶען נֶעמְט זֵיי מִיט גֶעוַואלְד, וָואס סְ׳קוּמְט פוּן דִי מְדִינָה פַארְן ׳קֶענִיג׳; אוּן סְ׳אִיז פַארְהַאן ׳סָאלְדַאטְן׳ וָואס מֶען דִינְגְט זֵיי!

אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט זִיךְ פַארְדִינְגֶען פַאר אַ ׳סָאלְדַאט׳! – אוּן עֶר הָאט זִיךְ אוֹיסְגֶענוּמֶען אַ ׳תְּנַאי׳ מִיטְן ׳מִינִיסְטֶער׳: – 1) ״אַז עֶר פַארְדִינְגְט זִיךְ נִישְׁט אוֹיף אֵייבִּיג, נָאר אוֹיף אַ גֶעווִיסֶע צַייט! – 2) אוּן אוֹיךְ: אַז יֶעדְן טָאג אִינְדֶערְפְרִי, זָאל עֶר אִים בַּאצָאלְן פַאר דֶעם טָאג״!

אוּן דֶער ׳מִינִיסְטֶער׳, הָאט אִים תֵּיכֶף אָנְגֶעקְלֵיידְט מִיט דִי ׳קְלֵיידֶער׳ פוּן אַ ׳סָאלְדַאט׳! – אוּן הָאט אִים אָנְגֶעהָאנְגֶען אַ ׳שְׁוֶוערְד׳ אִין דֶער זַייט! – אוּן עֶר הָאט אִים גֶעשִׁיקְט וואוּ עֶר הָאט בַּאדַארְפְט!

דֶערְנָאךְ פַארְנַאכְט: אַז עֶר הָאט אָפְּגֶעטוּהְן זַיין אַרְבֶּעט, הָאט עֶר אַרָאפְּגֶעוָוארְפְן פוּן זִיךְ דִי ׳[סָאלְדַאט] קְלֵיידֶער׳, אוּן עֶר אִיז גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט ווִידֶער גֶעקוֹיפְט דִי גַאנְצֶע סְעוּדָה! – אוּן עֶר אִיז אַהֵיימְגֶעגַאנְגֶען! – אוּן דִי סְעוּדָה אִיז אַ סְעוּדָה! – אוּן עֶר אִיז גֶעוֶוען זֵייעֶר פְרֵיילֶעךְ!

*

אִיז דֶער ׳מֶלֶךְ׳ ווִידֶער גֶעגַאנְגֶען זֶעהְן! – הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: ״אַז אַלֶעס אִיז צוּגֶעגְרֵייט, אוּן עֶר אִיז זֵייעֶר פְרֵיילֶעךְ״! – אִיז עֶר אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען אִין זַיין שְׁטוּבּ אַרַיין, אוּן עֶר הָאט זִיךְ גֶעלֵייגְט דָארְטְן אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר! – אוּן דֶער ׳מֶלֶךְ׳ הָאט אִים גֶעפְרֶעגְט אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר! – הָאט עֶר אִים דֶערְצֵיילְט דִי גַאנְצֶע מַעֲשֶׂה, אַלֶעס אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר!

*

אִיז גֶעגַאנְגֶען דֶער ׳מֶלֶךְ׳, אוּן הָאט גֶערוּפְן דֶעם ׳מִינִיסְטֶער׳, אוּן עֶר הָאט אִים בַּאפוֹילְן: ״אַז עֶר זָאל זִיךְ נִישְׁט דֶערְוַוייגְן צוּ צָאלְן פוּן דִי קַאסֶע פַאר קַיין שוּם מֶענְטְשׁ אִין דֶעם טָאג״!

[אות ו] אִינְדֶערְפְרִי: אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען צוּ דֶעם 'מִינִיסְטֶער': "אַז עֶר זָאל אִים בַּאצָאלְן פַאר דֶעם טָאג"! – הָאט עֶר נִישְׁט גֶעוָואלְט!

הָאט עֶר אִים גֶעפְרֶעגְט: "אִיךְ הָאבּ זִיךְ דָאךְ אוֹיסְגֶענוּמֶען מִיט דִיר אַ תְּנַאי: אַז דוּ זָאלְסְט מִיר צָאלְן אַלֶע טָאג"?! – הָאט עֶר אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט: "אַז דֶער 'מֶלֶךְ' הָאט גּוֹזֵר גֶעוֶוען: אַז הַיינְט זָאל מֶען נִישְׁט צָאלְן פַאר קַיין שׁוּם מֶענְטְשׁ"! – אוּן וָואס עֶר הָאט מִיט אִים גֶעטַעֲנֶה'ט, הָאט נִישְׁט גֶעהָאלְפְן!

הָאט אִים דֶער 'מִינִיסְטֶער' גֶעעֶנְטְפֶערְט: "אִיךְ וֶועל דִיר בֶּעסֶער בַּאצָאלְן מָארְגְן, אוֹיף צְוֵויי טֶעג, אוּן הַיינְט קֶען אִיךְ דִיר נִישְׁט בַּאצָאלְן"!

*

וָואס הָאט עֶר גֶעטוּהְן?! – אִיז עֶר גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט אָפְּגֶעבְּרָאכְן אַ 'שְׁטִיקְל' פוּן דֶעם 'שְׁוֶוערְד', אוּן הָאט פַארְרָאכְטְן אִיר פְלַאץ מִיט אַ 'שְׁטִיקְל הָאלְץ', אַז אוֹיסְנְוֵוייגִיג הָאט מֶען דָאס גָארְנִישְׁט דֶערְקֶענְט! – אוּן אִיז גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט פַאר'מַשְׁכְּנְ'ט דָאס 'שְׁטִיקְל שְׁוֶוערְד', אוּן הָאט ווִידֶער גֶעקוֹיפְט דִי גַאנְצֶע [אוֹיבְּנְדֶערְמַאנְטֶע] סְעוּדָה! – אוּן דִי סְעוּדָה אִיז אַ סְעוּדָה!

*

אוּן דֶער 'מֶלֶךְ' אִיז ווִידֶער גֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט גֶעזֶעהְן: "אַז דִי שִׂמְחָה אִיז בִּשְׁלֵימוּת אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר"! – אִיז עֶר ווִידֶער אַרַיינְגֶעגַאנְגֶען צוּ אִים אִין שְׁטוּבּ, אוּן הָאט זִיךְ דָארְט גֶעלֵייגְט אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר, אוּן הָאט אִים גֶעפְרֶעגְט אַזוֹי־וִוי פְרִיעֶר!

הָאט עֶר אִים דֶערְצֵיילְט דִי גַאנְצֶע מַעֲשֶׂה: "אַז עֶר הָאט גֶעמוּזְט אָפְּבְּרֶעכְן דֶעם 'שְׁפִּיץ' פוּן דֶעם 'שְׁוֶוערְד' וָואס לִיגְט אִינֶעם 'שֵׁיידְל' פוּנֶעם 'שְׁוֶוערְד'; אוּן עֶר הָאט דָאס פַאר'מַשְׁכְּנְ'ט, כְּדֵי צוּ קוֹיפְן דִי סְעוּדָה; אוּן דֶערְנָאךְ וֶוען אִיךְ וֶועל בַּאקוּמֶען דִי גֶעלְט פַאר דֶעם טָאג, וֶועל אִיךְ דַאן אוֹיסְלֵייזְן דֶעם 'שְׁפִּיץ', אוּן אִיךְ וֶועל פַארְרֶעכְטְן דֶעם 'שְׁוֶוערְד'; אוּן דָאס וֶועט זִיךְ גָארְנִישְׁט דֶערְקֶענֶען, וַוייל אִיךְ קֶען דָאךְ פַארְרֶעכְטְן אַלֶע זַאכְן וָואס זֶענֶען קַאלְיֶע גֶעוָוארְן; אוּן דֶער 'מֶלֶךְ' וֶועט נִישְׁט הָאבְּן דֶערְפוּן קַיין שׁוּם שָׁאדְן"!

[אות ז] אִיז דֶער 'מֶלֶךְ' אַהֵיימְגֶעגַאנְגֶען, אוּן הָאט גֶערוּפְן דֶעם 'מִינִיסְטֶער', אוּן עֶר הָאט אִים אָנְגֶעזָאגְט: "ווִיבַּאלְד סְ'אִיז פַארְהַאן אֵיינֶער וָואס אִיז 'חַיָּיב מִיתָה', דֶערִיבֶּער זָאלְסְטוּ רוּפְן דֶעם 'סָאלְדַאט' וָואס דוּ הָאסְט אִים גֶעדִינְגֶען עֶר זָאל זַיין אַ 'סָאלְדַאט', אוּן זָאלְסְט דַוְקָא אִים בַּאפוֹילְן: אַז עֶר זָאל אָפְּשְׁנַיידְן דֶעם קָאפּ פוּן דֶעם וָואס אִיז 'חַיָּיב מִיתָה'"!

אִיז גֶעגַאנְגֶען דֶער מִינִיסְטֶער, אוּן הָאט אַזוֹי גֶעטוּהְן, אוּן עֶר הָאט אִים גֶערוּפְן! – אִיז דֶער מֶענְטְשׁ גֶעקוּמֶען פַאר דֶעם 'מֶלֶךְ'!

אוּן דֶער 'מֶלֶךְ' הָאט בַּאפוֹילְן: "אַז סְ'זָאלְן זִיךְ אַיינְזַאמְלְן אַלֶע 'שָׂרִים' – כְּדֵי זֵיי זָאלְן זֶעהְן דָאס דָאזִיגְן 'גֶעלֶעכְטֶער': אַז סְ'אִיז גֶעפוּנֶען גֶעוָוארְן אַ מֶענְטְשׁ, וָואס הָאט אוֹיף דֶעם פְלַאץ פוּנֶעם 'שְׁוֶוערְד', אַרַיינְגֶעשְׁטֶעקְט אַ 'שְׁטִיקְל הָאלְץ'"!

*

אוּן עֶר אִיז גֶעקוּמֶען פַארְן 'מֶלֶךְ', אוּן אִיז גֶעפַאלְן צוּ זַיינֶע פִיס, אוּן הָאט אִים גֶעפְרֶעגְט: "אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! אוֹיף וָואס רוּפְט מֶען מִיךְ"?! – הָאט אִים דֶער 'מֶלֶךְ' גֶעזָאגְט: "כְּדֵי אָפְּצוּשְׁנַיידְן דֶעם קָאפּ פוּן דֶעם וָואס אִיז 'חַיָּיב מִיתָה'"!

הָאט עֶר אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט אוּן הָאט זִיךְ גֶעבֶּעטְן פוּן אִים: "אַז אַזוֹי־וִוי עֶר הָאט נָאךְ קַיינְמָאל אִין זַיין לֶעבְּן, נִישְׁט פַארְגָאסְן קַיין בְּלוּט, זָאל עֶר דֶערִיבֶּער רוּפְן דֶערְצוּ אַ אַנְדֶערְן"! – הָאט אִים דֶער 'מֶלֶךְ' גֶעעֶנְטְפֶערְט: "אַז דַוְקָא נָאר עֶר, מוּז אַצִינְד פַארְגִיסְן דָאס בְּלוּט, פוּן דֶעם וָואס אִיז 'חַיָּיב מִיתָה'"!

הָאט עֶר גֶעזָאגְט צוּם 'מֶלֶךְ': "אִיז דֶען שׁוֹין דָא דֶערוֹיף אַ 'קְלָארֶער פְּסַק־דִין'"? – טָאמֶער אִיז נָאכְנִישְׁט קְלָאר דֶער 'דִין', אַז עֶר אִיז 'חַיָּיב מִיתָה'? – אוּן אִיךְ הָאבּ נָאךְ קַיינְמָאל אִין מַיין לֶעבְּן נִישְׁט פַארְגָאסְן קַיין בְּלוּט – מִכָּל־שֶׁכֵּן אִיךְ זָאל פַארְגִיסְן אַזַא בְּלוּט, וָואס אִיז נָאכְנִישְׁט קְלָאר אַז דֶער מֶענְטְשׁ אִיז 'חַיָּיב מִיתָה'"!

הָאט אִים דֶער 'מֶלֶךְ' גֶעעֶנְטְפֶערְט: "זִיכֶער אִיז שׁוֹין קְלָאר דֶער 'דִין', אַז עֶר אִיז 'חַיָּיב מִיתָה' – וַוייל סְ'אִיז שׁוֹין זִיכֶער דָא דֶערוֹיף אַ 'פְּסַק' (מְ'רוּפְט דָאס: 'דֶעקְרִיט')! אוּן אַצִינְד, נָאר דוּ דַוְקָא מוּזְט פַארְגִיסְן זַיין בְּלוּט"!

*

הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: "אַז עֶר קֶען גָארְנִישְׁט פּוֹעֵלְן בַּיי דֶעם 'מֶלֶךְ'"! – הָאט עֶר זִיךְ גֶעוָואנְדְן צוּ 'הַשֵּׁם־יִתְבָּרַךְ', אוּן עֶר הָאט גֶעזָאגְט: "אַלְמֶעכְטִיגֶער גָאט! אִיךְ הָאבּ נָאךְ קַיינְמָאל אִין מַיין לֶעבְּן נִישְׁט פַארְגָאסְן קַיין בְּלוּט; אוּן אוֹיבּ דֶער דָאזִיגֶער מֶענְטְשׁ אִיז נִישְׁט 'חַיָּיב מִיתָה', בֶּעט אִיךְ דִיר: אַז פוּן דֶעם 'אַייזְן' פוּן דִי 'שְׁוֶוערְד', זָאל וֶוערְן 'הָאלְץ'"!

אוּן עֶר הָאט אַ כַאפּ גֶעטוּהְן דִי 'שְׁוֶוערְד', אוּן אִיר אַרוֹיסְגֶעצוֹיגְן פוּן אִיר 'שֵׁיידְל'! – הָאבְּן אַלֶע גֶעזֶעהְן: "אַז סְ'אִיז גָאר 'הָאלְץ'"! – אִיז דָארְט גֶעוָוארְן אַ 'גְרוֹיס גֶעלֶעכְטֶער'!

הָאט דֶער 'מֶלֶךְ' גֶעזֶעהְן: "אַז עֶר אִיז אַזַא שֵׁיינֶער מֶענְטְשׁ"! – הָאט עֶר אִים אַהֵיימְגֶעשִׁיקְט לְשָׁלוֹם!

דעם רבינ'ס מעשיות

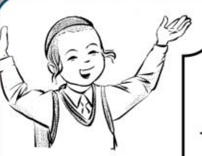

נאמען ____________________

טעלפון ____________________

שטאט ____________________

א בחינה אויף די מעשה פון בטחון

א. ווען הא דער רבי דערציילט די מעשה פון בטחון?
- ☐ ד' אלול תקס"ו
- ☐ ביינאכט צו ד' אלול תקס"ו
- ☐ ביינאכט צו ד' אלול תקס"ז

ב. וואס האט דער קעניג געטראכט? אויב ער קען טרעפן?
- ☐ איינער וואס איז שטארקער פון אים
- ☐ איינער וואס האט א שענערע פאלאץ פון אים
- ☐ איינער וואס האט ווייניגער דאגות פון אים

ג. וואס האט דער קעניג געהערט פון די הייזער?
- ☐ די זארגען (דאגות) פון יעדעם
- ☐ ווי מענטשן ארבעטן
- ☐ אז יעדער איז פריילין

ד. וויאזוי האט אויסגעזעהן די נידריגע הויז?
- ☐ די פענסטערס נידריג נאנט צו דער ערד
- ☐ די דאך איז צובראכן און פאלט איין
- ☐ביידע תשובות זענען ריכטיג

ה. וואס האט ער געזעהן אינעווייניג?
- ☐ ווי איינער זיצט איינגאנצן פארזארגט און טרויעריג
- ☐ ווי איינער שפילט אויף א פייפער און איז זייער פריילין
- ☐ ווי איינער שפילט אויף א פידל און איז זייער פריילין

ו. וואס נאך איז געווען דארטן?
- ☐ ברויט און וואסער
- ☐ וויין און נאך מיני עסן
- ☐ נאר וואסער

ז. וואס האט דער קעניג געטון?
- ☐ ער איז אריין און געגעבן שלום
- ☐ ער איז זיך ווייטער געגאנגען
- ☐ ער איז געבליבן אינדרויסן הערן ווי ער זינגט

ח. וואס דערציילט דער מענטש פון וואו האט ער געלד פאר די סעודה?
- ☐ אז ער גנב'ט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
- ☐ אז ער בארגט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
- ☐ אז ער פארעכט כלים און פארדינט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה

ט. וויאזוי האט עס דער קעניג פרובירט צו שטערן?
- ☐ ער האט גוזר געווען אז יענע טאג טאר מען נישט באצאלן פאר א ארבעטער
- ☐ ער האט גוזר געווען אז מ'טאר נישט געבן פאר א אנדערן צו פארעכטן כלים
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג

י. וואס האט דער מענטש געטון ווען ער האט געהערט די גזירה?
- ☐ ער איז געווארן בעצבות ביז ער האט געטראפן געלד צו קויפן די סעודה
- ☐ ער האט געשריגן אקעגן די שטוב פון קעניג ביז ער האט אים געגעבן געלד פאר די סעודה
- ☐ עס איז אים געווארן שלעכט אין זיינע אויגן אבער ער האט זיך פארזיכערט אין באשעפער און דער אויבישטער האט אים געהאלפן ער האט געטראפן ביי וועם צו האקן האלץ

יא. וואס איז די לשון וואס דער רבי זאגט אויף די סעודה?
- ☐ און די סעודה איז געווען א קליין סעודה'לע
- ☐ און די סעודה איז געווען א סעודה
- ☐ און די סעודה איז געווען גאר גוט

יב. וואס האט דער קעניג געטון נאכדעם וואס ער האט געזעהן אז ער האט אים נישט געקענט צושטערן די סעודה?
- ☐ ער האט גוזר געווען אז מ'טאר נישט פארקויפן די עסנס וואס ער האט געהאט ביי זיין סעודה
- ☐ ער האט גוזר געווען אז מ'טאר נישט געבן פאר א צווייטן צו האקן האלץ
- ☐ ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש

יג. וואס האט דער קעניג געטון ווען ער האט געהערט אז ער האט גערייניגט א שטאל און אזוי געהאט געלד פאר די סעודה?
- ☐ ער האט גוזר געווען אז יענע טאג טאר מען נישט באצאלן פאר א ארבעטער
- ☐ ער האט גוזר געווען אז מ'טאר נישט געבן פאר א צווייטן צו ריייניגן א שטאל
- ☐ ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש

יד. וואס האט דער קעניג געטון ווען ער האט געהערט אז ער האט זיך פארדינגען פאר א סאלדאט און אזוי געהאט געלד פאר די סעודה?
- ☐ ער האט געזאגט פאר די מיניסטער אז ער טאר קיינעם נישט באצאלן יענע טאג
- ☐ ער האט געזאגט פאר די מיניסטער אז ער טאר מער קיינעם נישט באצאלן פאר די ארבעט
- ☐ ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש

טו. וואס האט דער מענטש געטון ווען דער מיניסטער האט אים נישט געוואלט באצאלן?
- ☐ ער האט פאר'משכנ'ט די אייזן פון די שווערד און געקויפט די סעודה
- ☐ ער האט נאכאמאל אנגעהויבן פארעכטן כלים
- ☐ ער איז געווארן בעצבות און נישט געהאט יענע טאג וואס צו עסן ר"ל

טז. וואס האט דער קעניג געזאגט פאר דער מיניסטער?
- ☐ אז איינער פון די סאלדאטן זאל אפשניידן די קאפ פון דער וואס איז חייב מיתה
- ☐ אז דער מענטש זאל אפשניידן די קאפ פון דער וואס איז חייב מיתה
- ☐ אז ער זאל פארשיקן דער מענטש פון צו זיין א סאלדאט ביי אים

יז. וואס האט דער מענטש געזאגט פאר'ן באשעפער?
- ☐ אז איך האב קיינמאל נישט פארגאסן בלוט מאך א נס אז דער וואס איז חייב מיתה זאל אליין שטארבן
- ☐ אז איך האב קיינמאל נישט פארגאסן בלוט מאך א נס אז זיין האלז זאל ווערן הארט ווי א שטיין
- ☐ אז אויב דער מענטש איז נישט חייב מיתה זאל די שווערד ווערן האלץ

יח. וואס האט דער קעניג ביים סוף געטון?
- ☐ ער האט אים איינגעשפארט אין תפיסה
- ☐ ער האט אים געמאכט פאר א מיניסטער
- ☐ ער האט אים אהיימגעשיקט לשלום

איז דארט געווארן א גרויס געלעכטער - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדעווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

דעם רבינ'ס ליכט

צו מאכן די בחינה און אריין גיין אין גורל רוף די טעלפאן ליין **02-5-3333-72** L3233287@gmail.com